

4313 16/3 18: 1. Beh. af F. t. L. om midlert. L. om Forbud mod Nedrivning af Bygninger m. v. 4314

andet Ting, er der enstemmigt vedtaget, og jeg skal anbefale det til velvillig Behandling i dette høje Ting i Dag.

Wilmann: Der er ingen Tvivl om, at dette Lovforslag bør gennemføres, men jeg vil ved denne Lejlighed nævne en Ting, som staar i Forbindelse med hele Spørgsmaalet om at skaffe Boliger. Jeg kender et Par Tilfælde, hvor der er opført Nybygninger, og et Tilfælde, hvor der er Tale om en ældre Bygning, og hvor de paagældende Ejere ønsker at lade Boliger staa ledige. Det Spørgsmaal har vi ikke behandlet her i Tinget ved Behandlingen af de Lovforslag, der har tilsigtet paa en eller anden Maade at bøde paa Boligtrangen, og jeg ønsker at benytte denne Lejlighed til at bede den højtærede Indenrigsminister have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold. Det er ikke tilstrækkelige Foranstaltninger, vi hidtil har truffet for at skaffe Boliger til Folk. Her er et Par Tilfælde, som i høj Grad opfordrer til paa en eller anden Maade at faa vedtaget Bestemmelser, der tager Sigte paa, at det heller ikke er tilladt at have Lejligheder staaende ledige, fordi man af en eller anden Grund ikke ønsker at leje dem ud. Det var blot disse Par Bemærkninger, jeg ønskede at fremsætte.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Motor køretøjer m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Justitsministeren (Zahle): Det foreliggende Lovforslag har været underkastet Behandling i det høje Landsting og er der undergaaet adskillige Ændringer fra

den Form, hvorunder det var fremsat. Paa nærværende Tidspunkt, hvor Rigsdagstravlheden er saa stor, skal jeg dog fritage Tinget for den Vidtløftighed, det vilde være at redegøre i Enkeltheder for alle Ændringerne, ogsaa for dem, der er af mindre indgribende Natur. Jeg vil, haaber jeg, faa Bifald til, at jeg indskrænker mig til kun at dvæle ved de Ting, for hvis Vedkommende det ligger nær at antage, at det høje Folketing kunde tænke sig at ændre Lovforslaget fra den Skikkelse, det nu har faaet oppe i Landstinget. Det, det i saa Henseende vilde dreje sig om, maatte navnlig være Bestemmelserne om Lygtetvangen og Bestemmelserne om Skatten. Lygtetvangen er vedtaget i dette høje Ting, og jeg tvivler ikke om, at der vedblivende er Flertal for den, ligesom jeg ogsaa maa sige, at jeg meget vilde ønske, at man ved en Lovbestemmelse kunde faa indført ensartede Regler om Lygtetvang for Hestekøretøjer hele Landet over. Nu har man imidlertid for Tiden Vanskelighed ved at skaffe Lys til Lygterne, og man kunde derfor maaske finde det noget paafaldende netop i dette Øjeblik ved Lov at paalægge Lygtetvang. Endvidere tyder Udviklingen paa, at man i de forskellige Amter ved politimæssige Vedtægtsbestemmelser efterhaanden faar gennemført Lygtetvangen, saa hvis der ikke er særdeles stor Iver for den i dette høje Ting, vilde jeg tro, at man maaske for at faa Lovforslaget ført igennem i disse Dage — der er jo foruden Dagen i Dag af Arbejdsdage kun Mandag og Tirsdag tilbage af nærværende Rigsdagsamling — kunde finde sig i, at Lygtetvangen ikke indførtes i Loven. Det skal jeg henstille.

Derimod maa jeg paa det bestemteste holde paa, at Lovforslaget ændres paa et andet Punkt, nemlig der, hvor det drejer sig om, hvorvidt en Del af Automobilskat-ten skal tilfalde Staten. Saaledes som Lovforslaget nu er affattet, er hele Afgiften af Automobile en kommunal Afgift, medens det paahviler Staten at opkræve den, men at gøre Staten til Afgiftsopkræver for Kommunen gratis, saa at Staten baade har Umagen og Bekostningen ved Opkrævningen, men hele Udbyttet uden Fradrag af nogen Art tilfalder Kommu-